

השליחת שלל רבי נחמן מברסלב

(כוכבי אור - להודיע, כו-כט)

סיפור

... אמר, אמירת ספרי אדמו"ר ז"ל שהם הלוקטי מוהר"ן וספר המידות והספורי מעשיות והשיחות שלו, האמירה לבד מסגלת להנשמה כמו אמירת ספרי הזהר והתקונים.

... עוד אמר שגם בימי אלול הקדושים מצוה לאמרם מתחלתם ועד סופם ומועיל מאד מאד.

... שמעתי מר' אהרן ניסן ז"ל שאמר לו פעם אחת אם היית בשמחה תמיד (שטענדיג פרייליך) לא היית רואה פני גיהנם.

... אמר המעתיק, שמעתי אשר פעם אחת היה שרפה בברסלב, אחר כך הלך מוהרנ"ת ז"ל עם עוד איזה אנשים להביט על מקום השרפה, וראה שהבעל הבית בוכה מאד ומחפש איזה חתיכת עץ או ברזל שיצטרך לו עוד בעת שיבנה ביתו מחדש ולקט אותם אחד אחד. ענה ואמר לאנשיו, הראיתם! איך שזה הבעל הבית שנשרף ביתו עם כל זה אינו מייאש את עצמו מלחזור ולבנותו ומלקט כל הדברים שיצטרך לו בעת הבניין, כך הדבר ברוחניות גם כן, אף שהבעל דבר מתגבר מאד על האדם וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף על פי כן אסור לו לייאש את עצמו רק צריך ללקט ולחפש איזו נקודת טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל ידי זה יזכה לשוב להשם יתברך באמת כמבאר בהתורה אזמרה וכו' (לקוטי מוהר"ן סימן רפ"ב).

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד ... (במדבר א, א)

וזה בחינת מה שנתנה התורה במדבר דייקא. וישראל הלכו שם במדבר ארבעים שנה. ובכל אלו הארבעים שנה הלך המשכן עמם ושם נדבר ה' יתברך עם משה וקבלו את התורה מפי משה רבנו עליו השלום. כמו שכתוב: "וידבר ה' אל משה במדבר סיני ובאהל מועד".

כי קדם שזוכין לאיזה התגלות בתורה ועבודה, שזה בחינת קבלת התורה, צריכין לעבר עליו מקדם כמה בלבולים וספקות ומניעות רבות ותאוות וטרדות וכיוצא. וכל זה נמשך מבחינת מקומות החיצונים, שמקבלים חיותם מעצם ההעלמה של המאמר סתום, שהוא בחינת 'איה' (כמבואר בלקוטי מוהר"ן ב' - סימן יב, עיין שם). ואזי כשמתגברין על האדם אלו המניעות והבלבולים וכיוצא, ואינו יודע שום דרך איך לצאת מהם ולמצא כבודו יתברך, והוא מתחזק ושואל ומבקש ומחפש גם שם 'איה מקום כבודו' אזי הירידה תכלית העליה, כי זוכה לעלות לבחינת המאמר סתום בשרשו, ששם שרש כל המאמרות וכל התורה כלה, ואזי זוכה להמשיך משם תורה.

וזהו בחינת קבלת התורה במדבר דייקא אחר תקף גלות מצרים, כי בתקף השעבוד של גלות מצרים, שהיה גלות הנפש והגוף, אז "ויצעקו בני ישראל אל ה'", כי לא היו יודעים שום עצה ותחבולה איך להנצל מהם רק תפסו אַמנות אבותם וצעקו אליו יתברך והיו מצפים ומבקשים למצא כבודו יתברך. ועל ידי זה זכו לגאולה ואז הלכו במדבר מקום נחש שרף ועקרב וצמאון וכו' שהוא בחינת מקומות החיצונים הרחוקים מכבודו יתברך. ושם דייקא בקשו וחפשו את ה' יתברך עד שזכו לקבל את התורה במדבר, שזהו ירידה תכלית עליה, כי במדבר דייקא שהוא מקומות החיצונים כשמבקשין ומחפשין שם אחר כבודו יתברך, אז דייקא שם שזוכין לקבלת התורה שנמשך מבחינת איה שזוכין על ידי הבקשה והחיפוש במקומות החיצונים דייקא שהוא בחינת מדבר. (הלכות גביית חוב מהיתומים - הלכה ג, אות ח'; עיין גם אותיות ט י יא לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קט"ז)

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

רבנו הקדוש אומר שלא נהיה כגמל ועכבר, גמל הוא גדול וחזק מאד ועכבר זה קטן וחלש, שלא נהיה כגמל אשר בא העכבר ולוקח את החבל ומוליך את הגמל למקום שהעכבר רוצה והגמל הולך אחריו. ככה אנחנו - אנחנו גבורים חזקים, יש לנו רבנו הקדוש, צריכים להיזהר מאד לקבל על עצמנו החכמה והדעת של רבנו הקדוש שזה כל חיותנו ותקוותינו, הכל, רק זה. צריכים לדבר תמיד מזה, איך זוכים לצאת מן התאוות, לשבר התאוות. כן, כל מיני עצות איך ומה לעשות. אנחנו יודעים שהעיקר הוא תפלה, צריכים אפילו להתפלל בחדר, או שיכולים ללכת לכותל ולקברי צדיקים, פה בירושלים ובצפת. כן, תפלה, תפלה, תפלה באמונה!

שאו את ראש כל עדת בני ישראל ...

(במדבר א, ב)

כל החידושי תורה אמתיים הם צמצומים וכלים נפלאים להמשיך על ידם אור האין סוף בהדרגה ובמידה כראוי. אך לזה צריכין שיתחברו באהבה נפשות רבות מישראל ביחד. כי צריכין לזה כלים רבים, שאי אפשר שיתקנו כי אם על ידי אלפים נשמות שמתחברים יחד באהבה כאיש אחד, עד שיוכלו לקבל בהדרגה כראוי אור הגדול הזה והכל כפי התגלות האור והמשכתו, שזהו מה שמתן תורה לא היה עד שנתקבצו ששים רבוא מישראל יחד באהבה ובשלום כמאמר רבותינו ז"ל על פסוק ויחן שם ישראל וכו'. וכן אמרו רבותינו ז"ל על פסוק שובה ה' רבבות אלפי ישראל, אין השכינה שורה על פחות משני רבבות ושני אלפים וכו' כי הכל כפי המשכת האור, שהוא כפי הקבוץ של נפשות רבות מישראל באהבה ובשלום, כי אי אפשר להמשיך בחינת השראת השכינה שהוא התגלות אלקותו אלא על ידי קבוץ נפשות רבות מישראל, שזהו בחינת המניין שנצטוו למנותם קדם מתן תורה וכן אחר הקמת המשכן כדי להשרות שכינתו עליהם. כי אי אפשר להמשיך קבלת התורה והשראת השכינה כי אם על ידי מספר כזה שהיה בישראל אז, שעל ידי זה דייקא נתתקנו כלים וצמצומים כאלה לקבל אור האין סוף וכו'.

ועל כן קורין קדם שבועות פרשת במדבר שמדבר ממניין בני ישראל וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: מנו ועצרו. כי עקר קדשת שבועות שהיא קבלת התורה, הוא על ידי זה.

ועל כן נסתלקו תלמידי רבי עקיבא בימי הספירה שאז צריכין לתקן וצמצומים בשביל קבלת התורה, ובהם היה תלוי לתקן כל זה ביותר, כי הם היו צריכים להמשיך חידושי תורה נפלאים של רבי עקיבא רבם לעולם שהוא היה בחינת משה (כמבואר בפנים), והם פגמו בזה על ידי שלא הייתה אהבה ביניהם, על כן מתו אז דייקא. (אוצר היראה - שלום ואחדות, אות ט"ו). ועיין לקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה ז', (נ"ד).

אם לא - חס-ושלום נופלים, נופלים, כן. סכנה גדולה בלי המנהיג האמת, בלי הצדיק אנחנו אין לנו כח לכבש המלחמה הזו. ורבנו הקדוש הוא מטהר מהכל, "איני נהר המטהר מכל הכתמים", הוא מטהר אותנו, הוא מחדש ומטהר ומתקן אותנו. זה הכל בשבילנו, בשביל לנקות אותנו מן התאוות. הצדיק הוא גלה לנו בדבוריו הקדושים איך לנקות ולטהר עצמנו מן התאוות, רק לעבד השם. בשביל זה נברא העולם, בשביל זה כל הבריאה, כל הבריאה בשביל התורה, שישראל יקבלו התורה.

אנחנו צריכים ללמד ולקיים כל מה שהוא מגלה לנו, כל מה שאנחנו לומדים בספריו הקדושים - לקיים את זה, במסירות נפש, תכף לקיים, כן. אם אנחנו יושבים רק לדבר? צריכים לקבל ולקיים. ואם קשה? שהיה קשה! "ואהבת את השם אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך!" ...

(רבי ישראל נשאל כיצד ינהג מי שקשה לו ללמד)

נו, אז תפלה, תפלה. 'לקוטי תפלות', כן.

נותנים לפני השם יתברך הכל, כל הכחות, כל הגוף, הכל. הכל להשם יתברך. להיות גבור! קשה? כל מה שקשה יותר - יותר טוב!

אמונה, אמונה בשם, שמחו בשם. יש עכשיו פלאות שלא נתגלה עדיין בעולם. היה ראוי שאנחנו נהיה צדיקים קדושים כאלה שלא היה עדיין בעולם, יש לנו פלאות כאלה.. אוי ווי, אוי ווי, איך יכולים לשכב כשיש כבר בעולם אורות פלאות כאלה שלא היה מיום בריאת העולם, עוד לא נתגלה, רק רבנו הקדוש גלה טפה מן השם. עכשיו רבנו הקדוש כבר ישנו בעולם, ישנו כבר בעולם דבר נפלא מאד. כל הכסף וכל התאוות וכל הגאוה לא שוה כלום. עכשיו יש כבר

הגאָלָה, ישנו ה'לקוטי מוהר"ן' ו'לקוטי תפלות', 'לקוטי הלכות', ועוד, הו... מה שיש לנו. צריכים להתחזק, ללמד דבריו ולקיים מה שהוא מלמד אותנו, מה שהוא מגלה לנו. צריכים אנחנו לעמל ולהתיגע ולהכניס את זה בזכרון שהעולם הזה לא כלום, העיקר הוא העולם הבא.

אוי, העולם אומרים: "מה, העולם הזה לא כלום!" כן, צריכים לזכר ולא לישן, לאכל קצת רק בשביל שיהיה לי כח לדבר עם השם, לדבר תורה ותפלה. כשאוכלים, צריכים לעשות ברכה, וכן עוד ועוד ועוד, התורה מלמדת אותנו איך להיות יהודים, לא גויים. הגויים לא מאמינים בתורה ואין להם תורה, אין להם כלום.

מי שעוזב לגמרי את התורה והתפלה אין לו חיים כלל, העולם עובר וישנים כל השנים כל החיים ולא יודעים מה זה חיים, מה זה תורה. צריכים עצות וצריכים רבנו הקדוש, הוא מגלה לנו כל מיני חכמות וכל מיני עצות אמיתיות איך לעבד השם, איך לחיות. רבנו הקדוש כבר נמצא בעולם, הו... כשיש כבר 'לקוטי תפלות', 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי הלכות', נו, אנחנו צריכים תמיד ביום ובלילה לעבד השם. לידע איך לחיות, מה יש לנו לעשות בזה העולם.

אהה! הנגון 'העולם הזה לא כלום' זה נגון יפה מאד. בשביל מה החיים, בשביל מה? בשביל התאוות, בשביל שנה? לא, רק להכניס אור השם בלבנו, איך לעבד השם בתורה ותפלה. ללמד תורה ולבקש: "רבנו של עולם רחם עלי, אני למדתי כך וכך, זכני לקיים מה שלמדתי". זה העיקר, לקיים!

"רבנו של עולם זכנו להשכיל, לשמע, ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה". אנחנו חיים רק ללמד תורה ולבקש מהשם יתברך בתפלה לקיים התורה, לקיים מה שאנחנו לומדים. אבל לא ללמד תורה בשבילנו, רק בשביל כבוד ושם וכסף...

רבי ישראל נשאל, כשלומדים תורה ומתפללים בין אנשים, איך בורחים מהכבוד?

אין זמן בשביל כבוד, אין זמן בשביל תאוות, אין זמן. העיקר רק ללמד תורה ולקיים! בשביל זה נברא העולם, בשביל זה אנחנו חיים! צריכים לא לישן ולא לחשב שום דבר, שום דבר, לא כסף ולא כבוד ולא... רק העיקר ללמד תורה ולקיים התורה. בשביל זה נברא העולם ובשביל זה אנחנו יהודים, מקבלי התורה.

כל העולם לא רוצים לקבל התורה, רק אנחנו, היהודים. אבל מי הם היהודים! לא אלו שהם רוצים כבוד וכסף ולהיות מפרסם בעולם ברעש גדול, זה לא נקרא חיים, לא.

צריכים לדבר הרבה ולקיים, 'לקוטי הלכות', 'לקוטי עצות', צריכים להתעורר ולהכניס בלב החיים האמתיים. לבלות ימינו וזמננו רק תורה ותפלה. תורה - ללמד תורה, ותפלה לקיים התורה, זהו החיים שלנו! אם לא, אין חיים כלל... (ההמשך יבוא)

מלהב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב מז)

לבי יקירי, אשר חס לבו בקרבו, ובוער ולוהט להתקשר ולהתדבק בהצדיק שיש לו כח לקרב כל העולם לה' יתברך.

שמע ותחי נפשך ולבבך, הט אוזניך ולבך מחדש בכל עת אל דברי הנפלאות אשר עשה ה' עמנו, אשר שלח לנו את הנחל נובע להשמיענו כאלה וכאלה חידושי תורה אשר לא נשמעו מעולם. אודה ה' מאד בפי אשר חזקנו ואמצנו ללקט סגלות נפלאות ורפואות יקרות נצחיות חיי נפשות. המסתכל בהם בעין האמת יראה בעצמו את יקר תפארת גדלתם, והאמת עד לעצמו.

כל דברי אמת שמתייגעין למצא בדברי הצדיק החכם האמת, זוכין למצא בהם כל אחד כפי דעתו.

כל דברי הצדיק החכם האמת הם נאמרים ברוח הקדש במדרגה גבוהה ונשגבה מאד.

אשרינו שאנו זוכים לידע מבעל הנפלאות שהניח לנו ירשה טובה כזאת, השארה נפלאה ונוראה כזאת שרק בזה אנו מנחמים עצמנו. ה' ישלח לנו אור ואמתו וינחנו תמיד בדרך האמת, ויטה לבנו לעבדו כל ימי חייו באמת, לאהב את השלום והאמת.

מה מאד עצמו נפלאותיו יתברך שדייקא עתה, ברבוי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה. והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו, נספר תהילות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח.

עדיין ה' עמנו ומאיר לנו ברחמי אור גדול מאור החדש, אור הצדיק הפלא הנורא לדורות עד שגם אנחנו עתה בתקף החשך של התועים, בתקף עצם חשכת אפלת התהום, אנו זוכין לאור נפלא ונורא שיש לו כח נורא כזה להאיר למטה למטה בתוך חשכת אפלתנו, אפלת התהום. כי כל מה שהאור גבוה יותר - יכול להאיר למטה למטה יותר.

דע, כי כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד תהום אין תכלית, להרים ולהגביה כל העולם לה' יתברך, אפילו הרחוקים שנתרחקו מקדשת התורה לגמרי וירדו פלאים עד שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמי דבור העני הזה, לעוררם ולהקיצם ולהעלותם לתכלית

העליה. אשרינו, אשרי אוזנו ואשרי עיניו ולבנו שראינו ושמענו והבנו כל זה. לפי התנוצצות מעט מהאמת שבלבך היה ראוי לך לדלג על ההרים ולרוץ אל מקור האמת כזה, ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבר הים בשבילו, מכל שכן כי לא רחוקה ממך הדרך, והנה יש הרבה לדבר בזה אך אין הזמן מספיק. שום לבך היטב לדברי הצדיק האמת כי האמת הוא אחד, "ושפת אמת תיכון לעד". צריך להתחזק שלא יפול בדעתו בשום אופן, כי כמו שהאדם צריך לעמד בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהיתר או באסור חס ושולם, כמו כן צריך להתחזק לעמד בנסיון אם כבר נכשל במה שנכשל חס ושולם, לבל יפול על-ידי זה כלל, כי כל הנפילות שנופל הם רק מעשי בעל דבר שרוצה ללכוד ברשתו חס ושולם, על-ידי זה דייקא.

דרכי התשובה הוא שבתחילה מקרבים אותו מלמעלה ומעוררים את לבו בהתעוררות נפלא להתקרב לה' יתברך, ואחר-כך מרחיקין אותו ויש לו ירידה ונופל למקומות הרחוקים, ואז צריך להתחזק את עצמו בכל מה שיוכל ולא יניח עצמו לפול לגמרי חס ושולם, ואז הירידה היא תכלית העליה, כי זוכה להעלות דברים אבודים שמלבישים שם במדרגות הנמוכות שנפל לשם, וזוכה לחזר ולעלות אל הקדשה במעלה יתרה.

גם במקומות המטנפים יכולים לחפש ולבקש את ה' יתברך עד שיהפך הירידה לתכלית העליה.

הצדיק הגדול מחזק נפשות ישראל אפילו בתכלית הירידה והקטנות, ומחיה אותם ומשיב את נפשם בכל מיני ריחין ובוסמין של חידושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד.

נעם אהבתך תקוע בלבי כי ידעתי אשר משרש בפנימיות לבבך נקדת אמונה אמיתית בה' ובתורתו ובהצדיק בחיר הצדיקים האמתיים מקור החכמה והאמונה. מי יתן שנוכה לעסק כל ימינו בדברי הקדושים, ללמד על מנת לקיים דברי הקדושים ועצותיו העמקות מאד מאד, התמימות מאד המסגלים לכל אדם שבעולם בכל דרגא בעליה ובירידה. תביט ותראה ותבין נפלאות והתחזקות נפלא עד אין קץ, כי כלתה עיני לישועתך וחפץ אנכי להטימך מנעם קדשת אור הצדיק האמת אשר הוא כל תקוותך, אף-על-פי שקשה עלי מאד לעת זקנתי. ה' יחזק לבבך לשקד על דרך החיים שהוא הדעת הצדיק, לראותך נטוע במקום אשר הוא כל תקונך - בגן הדעת האמתי, ולהחיותך בחיות אמתי שהוא התגלות והתנוצצות אלקות. ה' יאיר עיניך וישמח לבך בישועתו וטובו לאורך ימים.

ישראל דב אודסר

עצות ותפילות

(חג השבועות)

טבילת מקוה בשבועות הוא תיקון גדול ועל ידי זה נמשך דעת גדול ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכיוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים. אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדשה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה שהיא בודאי מצוה גדולה מאד, כמבאר בתחילת הסעיף. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדשת שבועות. מקוה של שבועות מרמזת גם על קדשת שער החמשים מחמשים שערי בינה, שמשם נמשך קדשה וטהרה על ישראל בשבועות (עצות המבוארות - חג השבועות, ד').

בשבועות מקבלים את התורה. הינו שביום זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עקר קבלת התורה. וכפי שכל אדם מרבה בתפלה להשם יתברך עבור קיום התורה, וכפי שכל אחד מתחזק ברצונות ובכסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עקר קבלתה. כך מבאר בלקוטי הלכות. גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה ולהמשיך רפואה לריאה (עצות המבוארות - חג השבועות, ה').

ועזרנו וזכנו והושיענו שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על-ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והטונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על-ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על-ידי-זה דעת גדול ורחמים רבים. ותיתן לנו כח ותעזרנו שנוכה להמתיק על-ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידי-זה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב, מקוה ישראל ה', מושיעו בעת צרה. ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו שאז נתקרבו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על-ידי טבילת המקוה. ונוכה ללנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעזרנו שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל השנה כלה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם (לקוטי תפילות א') - מתוך תפילה נ"ו).